06/06/2021

Χειροτονίες κληρικών και χειροθεσία Πνευματικού στο Σύδνεϋ

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Αισθήματα μεγίστης πνευματικής χαράς και συγκινήσεως βίωσαν το πρωί του Σαββάτου, 5 Ιουνίου, οι πιστοί που εκκλησιάστηκαν στον Ιερό Ναό του Αγίου Στεφάνου, στο Hurlstone Park του Σύδνεϋ. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, της οποίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, τελέστηκαν δύο χειροτονίες κληρικών, ενός Πρεσβυτέρου και ενός Διακόνου, ενώ ο Ιερατικώς Προϊστάμενος της Ενορίας του Αγίου Στεφάνου, π. Σταύρος Ιβανός, αξιώθηκε να λάβει το οφφίκιο του Πνευματικού.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος, πλαισιούμενος από τον **Αρχιεπισκοπικό Επίτροπο Καμπέρας, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Πρόχορο Αναστασιάδη**, και από άλλους ιερείς της πόλεως του Σύδνεϋ, τέλεσε την εις

Πρεσβύτερον χειροτονία του Διακόνου κ. Κυριάκου Θεολόγου, ο οποίος θα αναλάβει καθήκοντα Εφημέριου στην Ενορία του Αγίου Παντελεήμονος, στην κωμόπολη Goulburn, και ακολούθως καλωσόρισε στην ιερατική οικογένεια της **Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας** τον υποδιάκονο κ. Δημήτριο Κάτση. Να σημειωθεί ότι η ενορία του Goulburn μετά από πολλά χρόνια θα αποκτήσει μόνιμο εφημέριο.

Κατά τον νουθετήριο λόγο του προς τον π. Κυριάκο, ο Αρχιεπίσκοπος περιέγραψε εισαγωγικά μια επίκαιρη ιστορία που έλαβε χώρα στη Ρώμη, γύρω στο 165 μ.Χ., και αφορούσε στην πανδημία χολέρας που ενέσκηψε στην πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, με συνέπεια να αποδεκατιστεί σχεδόν το ένα τρίτο του πληθυσμού της, συμπεριλαμβανομένου και του ιδίου του τότε Αυτοκράτορα Μάρκου Αυρηλίου. “Ενώ οι υγιείς εθνικοί απομακρύνθηκαν από την πρωτεύουσα, αφήνοντας στην τύχη τους όλους τους ασθενείς, οι μόνοι που παρέμειναν και περιέθαλπαν τους βαριά προσβληθέντες από την πανδημία, με κίνδυνο να μολυνθούν και αυτοί, ήταν οι Χριστιανοί”, εξήγησε ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως το γεγονός αυτό προκάλεσε μεγάλη εντύπωση στους ανθρώπους της εποχής εκείνης, οι οποίοι μαζικά προσήλθαν στον Χριστιανισμό. Αφού υπενθύμισε πως παρόμοια στάση τήρησαν οι Χριστιανοί και έναν αιώνα αργότερα, το 251 μ.Χ., με αφορμή μια άλλη πανδημία που ξέσπασε στην Αλεξάνδρεια, στη συνέχεια απηύθυνε στον π. Κυριάκο την πατρική προτροπή να γίνει συνεργός του Θεού στο έργο της σωτηρίας των ανθρώπων. “Καλείσαι να δώσεις τον Χριστό, μέσα από την ποιμαντική διακονία της Εκκλησίας μας, σε μια μικρή κοινότητα στο Goulburn, αλλά ιστορική και εξίσου σπουδαία για την Ιερά Αρχιεπισκοπή μας”, του τόνισε και συνέχισε: “Καλείσαι να διακονήσεις το έργο του

Ευαγγελίου, μια διακονία που δεν απαιτεί απαραίτητα και αποκλειστικά πτυχία ή ακαδημαϊκές γνώσεις, αλλά κυρίως αποφασιστικότητα για την εφαρμογή της αγάπης στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου. Τα περιστατικά με την πανδημία στη Ρώμη και την Αλεξάνδρεια, τα οποία περιέγραψα προηγουμένως, εκφράζουν ακριβώς αυτή τη μεγάλη πραγματικότητα. Μόνο μέσα από την πρακτική της αγάπης νοηματοδοτείται ο αγώνας μας, είτε αυτός είναι ποιμαντικός είτε πνευματικός είτε εκκλησιαστικός. Διαφορετικά, μιλούμε για έναν αγώνα που στρέφεται προς τον εαυτό μας και που αποσκοπεί στην εκπλήρωση των επιθυμιών και των παθών μας ή ακόμα και στην εξυπηρέτηση των δικών μας συμφερόντων. Πρόκειται δηλαδή για έναν αγώνα που κυριαρχείται από εγωισμό, ιδιοτέλεια και πείσμα".

Υπογραμμίζοντας σε άλλο σημείο ότι ο νέος Πρεσβύτερος δεν αναλαμβάνει ένα αξίωμα, αλλά μία μεγάλη ευθύνη, τον παρακάλεσε να διακονήσει το ευλογημένο ποίμνιό του με ταπεινότητα, αυταπάρνηση και υπερβαίνοντας τα όρια των τυπικών καθηκόντων του. "Γίνε εσύ ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στον Θεό και στους πιστούς της Ενορίας σου και φέρε τους πιο κοντά στην Εκκλησία, πιο κοντά στον Θεό", προέτρεψε, μεταξύ άλλων, τον π. Κυριάκο, ενώ δεν παρέλειψε να τον ευχαριστήσει για το γεγονός ότι αποδέχθηκε την ιερατική του κλήση, προθυμοποιούμενος να διακονήσει, αφιλοκερδώς μάλιστα, τη μικρή ενορία στο Goulburn.

Η αξία της ταπείνωσης, μιας αρετής που επιτρέπει στον άνθρωπο και ιδίως στον κληρικό να κινείται προς τον Θεό και να μετέχει στην αγαθότητά Του, αντί να στρέφεται προς τον εαυτό του, αποτέλεσε το κεντρικό μήνυμα του νουθετήριου

λόγου του Αρχιεπισκόπου προς τον νέο Διάκονο, π. Δημήτριο. Ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε εισαγωγικά ότι στην σύγχρονη εποχή, πολύ περισσότερο από ό,τι τα προηγούμενα χρόνια, επικρατεί μια σύγχυση που απορρέει από εσωτερική άγνοια, ακαταστασία, ασάφεια, αταξία, εμπάθεια ή και από όλα αυτά μαζί. Αναγνωρίζοντας ότι οι διάφορες μορφές σύγχυσης έχουν επηρεάσει δυστυχώς και τη ζωή της Εκκλησίας, διέκρινε πως "το πνεύμα συγχύσεως μέσα στην εκκλησιαστική ζωή παρουσιάζεται κυρίως με την τάση να διαστρέφουμε την αλήθεια, τη χριστιανική διδασκαλία ή ορθότερα το εκκλησιαστικό ήθος". "Η βάση αυτής της διαστροφής", εξήγησε, "προέρχεται κυρίως από τη δαιμονική αντίληψη ότι μερικά πράγματα αφ' εαυτού τους είναι κακά και δαιμονικά, ενώ κάποια άλλα είναι από τη φύση τους καλά. Ξεχνούμε όμως ότι όλα τα δημιουργήματα η Εκκλησία τα θεωρεί καλά λίαν. Και αυτό το οποίο μπορεί να μεταποιήσει το καλό σε κακό είναι μόνο η ανθρώπινη προαίρεση. Άρα δεν μπορεί να είναι κάτι κακό αφ' εαυτού του, παρά μόνο εάν η ανθρώπινη προαίρεση, η ανθρώπινη βούληση και η ανθρώπινη ενέργεια το μετατρέψουν από καλό δημιούργημα του Θεού σε κακό".

Απευθυνόμενος στον π. Δημήτριο, τον προέτρεψε πατρικά να αποφύγει ο ίδιος τη σύγχυση, αλλά και να μη συγχύζει τους άλλους γύρω του, τονίζοντάς του ότι "αξία δεν έχουν τα καλά έργα από μόνα τους ή οι αρετές, αλλά η ταπείνωση που γεννάται από αυτά". Του επισήμανε δε ότι η ταπείνωση πάντοτε οδηγεί στην επιείκεια, αντιτείνοντας ότι "όταν η ταπείνωση δεν ακολουθείται από επιείκεια προς τον πλησίον, τότε μιλούμε για ταπεινολογία και ταπεινοσχημία". "Ποτέ μην πιστέψεις ότι μόνο εσύ αντιλαμβάνεσαι τη διδασκαλία του Χριστού και ότι έχεις το μονοπώλιο της Ορθοδοξίας", τον συμβούλεψε μεταξύ άλλων.

Κλείνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος δήλωσε πεπεισμένος ότι ο π. Δημήτριος θα φανεί αντάξιος των προσδοκιών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, επικαλούμενος τα πλούσια χαρίσματα και προσόντα που διαθέτει, αλλά και τις πολλές εκκλησιαστικές και πνευματικές εμπειρίες που έχει αποκτήσει καθώς μεγάλωσε από μικρό παιδί μέσα στην Εκκλησία και ανατράφηκε από ευλαβέστατους γονείς.

Τέλος, στον π. Σταύρο Ιβανό, τον οποίο χειροθέτησε σε Πνευματικό – Εξομολόγο, ο Αρχιεπίσκοπος έδωσε την πατρική συμβουλή: "Να ψάχνεις ευκαιρία να συγχωρείς τους ανθρώπους". "Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε είναι να μιμούμεθα τον Χριστό, ο οποίος ψάχνει ευκαιρία να μας σώσει όλους", τόνισε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος και παρακάλεσε τον π. Σταύρο να μη βάζει δυσβάσταχτα φορτία στους ανθρώπους, αλλά να τους προσφέρει αυτό που έχουν ανάγκη από την Εκκλησία, λίγη στοργή και ένα χάδι αγάπης. "Είμαι σίγουρος ότι θα το κάνεις", επισήμανε, "διότι έχεις πολλά πνευματικά χαρίσματα και προσόντα, πάνω από όλα

έχεις αγαπώσα καρδία, είσαι ευαίσθητος άνθρωπος, ευγενής και πιστός στην Εκκλησία, στον Αρχιεπίσκοπό σου και στην Ιερά Αρχιεπισκοπή”. “Και όλα αυτά είναι εχέγγυα ότι θα είσαι καλός και ευλογημένος πνευματικός και στο πετραχήλι σου θα αναπαυθούν πάρα πολλές ψυχές, οι οποίες θα βρουν και τη σωτηρία”, κατέληξε.

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

©Mark Petropoulos

XRGTOG
XRGTOG
©Mark Petropoulos